

Jonas berättar

Säsongen 2005 har ju inte varit så lyckad för mig. Det började redan i vintras med att vi inte fick alla grejorna till nybygget, i tid. Därför missade vi de två första deltävlingarna i SM. Men när väl bilen var klar så hade våren kommit och RS-premiären var i startgroparna. Körde ett par – tre RS-tävlingar med någorlunda resultat. Var dessutom med i gruspremiären i Kongen, och fick en hel del fina SS-mil i kroppen. Det kunde ju behövas efter en lång vinter utan körning.

I Lille Mats Rallysprint började bilen att strula, då två växelförare hoppade av hela tiden. Pratade därefter med Gert Blomqvist, och först då sa han att det fanns specialvagnar att köpa.

Det finns tre växelförare på bilen. Vi behövde bara byta två av dem eftersom det tredje staget inte skulle kunna hoppa av, enligt experterna! Sagt och gjort!

Efter att vi löst detta problem var det dags för Peugeot cup-premiären. Det var dessutom i det berömda SSR, alltså i South Swedish Rally. Ett rally jag länge velat vara med i och nu fick jag chansen att köra. Med självförtroendet på topp så var det dags att tävla på de mycket fina vägarna i Smålands skogar. Men inte heller där gick det som på räls. Med en delad andra plats efter fredagens tävlande så bröt vi på första SS, på lördags morgon. Jag körde på en sten i en snabb höger, som sedan övergick i en snabb vänster. Detta ledde till att vi i högern fick punktering, och sedan bar det till skogs i vänstern. Tyvärr blev bilen så skadad att det inte gick att fortsätta. Ännu en misslyckad tävling!

Efter ny plast, plåt och lite motordetaljer, var vi redo igen. Då bar det av till Säffle. Men inte där heller, gick det som vi hade tänkt. Med en avåkning som snurrade i skallen, plus att det omtalade växelstaget hoppat av igen, så blev resultatet därefter. Alltså, inte så bra.

Efter lite mental träning, och ett nytt växelstag, var det åter dags för tävling. Denna gång var det Kullingtrofén i Herrljunga, deltävling tre i cupen.

Tävlingen började bra, men på andra sträckan hoppade det förbannade växelstaget av igen... Vi stod stilla i två minuter innan vi kunde fortsätta. På servicen bytte vi till ett nytt stag och kunde fortsätta tävlingen, med mycket bra tider. När vi fick sluttiden kunde vi snabbt räkna ut att vi kunde blivit tvåa i cupen, om vi inte hade stått stilla i två minuter!

Då var det dags för hemmatävlingen Snapphanerallyt där vi bara agerade föråkare, men nog så viktigt.

I ett mycket regnigt och lerigt Hässleholm fick vi några fina SS-mil, utan problem varken med bilen eller med oss, och det lilla staget satt där det skulle. Nu verkade allting att stämma och humöret var på topp.

Så kom Rally Österlen, näst sista SM-deltävlingen och fjärde deltävlingen i cupen. Mitt mål var att för en gångs skull ta mig i mål i en SM-tävling. Jag har startat i tre SM-tävlingar i min karriär och brutit tre. Så här långt! Men nu skulle jag i mål. Blev ganska besviken på genomkörningen av sträckorna då hälften av SS var "kostigar" och sådana sträckor har jag brutit på förr. Jag vet att det inte är lätt att hitta sträckor, men då får man försöka lösa det på något annat vis. Man ska ju inte behöva slå sönder bilen på vägen. Så, därför tog jag det väldigt lugnt på dom sträckorna och förlorade mellan 20-25 sekunder/sträcka. Jag skulle ju i mål!

Elitåkarna i samma klass gasade på som om sträckorna vore jättefina, med tanke på deras tider. Men det är klart... de har ju säkert en annan krasch-budget också.

På de fina sträckorna hängde vi med skapligt, med tanke på de få SS-mil vi fått med bilen. Nu äntligen!!! har även vi genomfört en SM-tävling. Resultatet var ingen höjdare. Men bilen är hel i alla fall och det är mycket värt för mig.

Med tanke på årets framgångar har jag fått nya planer. Bilen ska nu säljas inom kort och resten av säsongen hoppar jag över pga det nya projektet. Har blivit lite trött på Peugeots sätt att hantera cupen och dess utövare. Man får ingen större hjälp med inställningar av bilen, träning mm. När man beställer reservdelar så strular det alltid. Den bil som Robin Sandberg kör är betydligt bättre preppad än de bilar vi andra har byggt. Finns inga klassade motordelar än, men det finns.....?

Därför har jag bestämt mig för att, inför nästa år, satsa på den nya Ford Fiestan i samma klass. Där verkar det vara mer seriöst skött, av Andreas Eriksson och från Fords sida. Som exempel kan nämnas; garanterad TV-tid, testdagar, catering vid tävlingar, en stor prispott mm. Med tanke på bilbytet blir man kanske bra kompis med CG. ☺

Tackar för förtroendet och stödet jag har fått från klubben under det gångna året. Tyvärr blev det inte några större framgångar, men man måste misslyckas för att lyckas!

TACK!

Med vänlig hälsning

Jonas Olsson